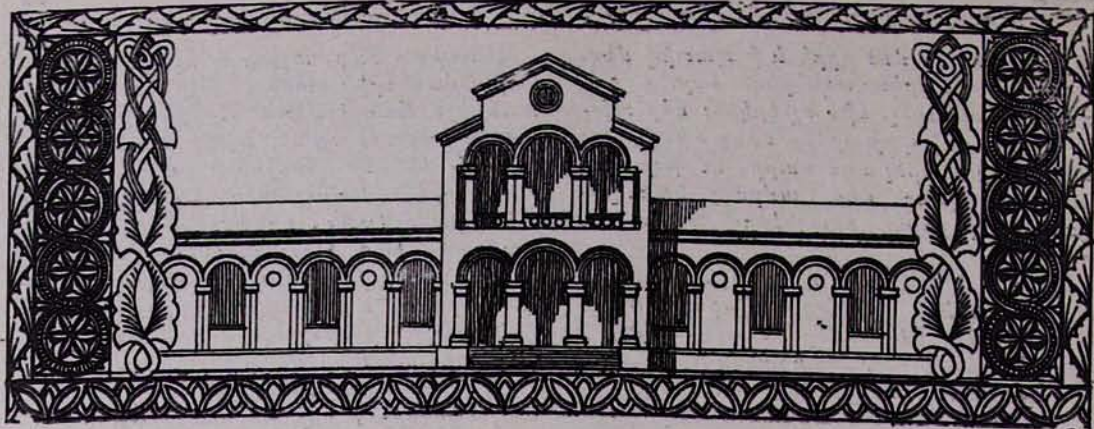

ՄՄՍԵՈՐԻ ՀԱՆԳԵՍԸ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄՆԵՐՆՈՒՄ

1958 թվականի վերջին օրն է, դեկտեմբերի 31-ը, շորեքշաբթի:

Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողությունը, գոհացուցիչ արդյունքներով վերջացրած ուսումնական տարվա առաջին կիսամյակի քննությունները, Ճեմարանի հանդիսությանց սրահում, ամանորի ավանդական սեղանների շուրջ բոլորված, հրաժեշտ է տալիս անցնող 1958 թվականին և նոր եռանդով, նոր հույսերով, հոգեշահ խոհերով և ազնիվ ցանկություններով դիմավորում է նոր տարին, 1959 թվականը:

Երեկոյան ժամը 8-ին, Վեհափառ Հայրապետը, շրջապատված Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի, Վերստուգիչ հանձնաժողովի և Մայր Աթոռի միաբանության ամբողջ կազմով, ժամանում է Հոգևոր Ճեմարան:

Դահլիճում ուրախ են բոլորը: Մայր Աթոռի բարիքներով ծանրաբեռնված սեղանների շուրջ հավաքված են ավելի քան 150 հոգի՝ միաբան, ուսանող, պաշտոնյա և բանվոր, իրենց պարտքը կատարած մարդկանց գոհունակությամբ և արդար խղճմտանքով, ինչպես նաև սիրով և երախտագիտությամբ առկված՝ դեպի համազգային այդ սուրբ հաստատությունը, որ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինն է և դեպի նրա Գահակալը, Նորին Ս. Օծություն Ս. Ս. Վազգեն Ա Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը:

Ամանորի ավանդական սեղանը օրհնում է Վեհափառ Հայրապետը:

Ապա հոտնկայս ունկնդրվում է Հայկական ՍՍՌ Պետական Հիմնի նվազը: Հոգևոր Ճե-

մարանի վերատեսուչ Տ. Հայկազուն սրբազանը ղեկավարում է նոր տարվա սեղանը:

Ճեմարանի դահլիճում ամանորի առթիվ կազմակերպված այս երեկույթը ուներ նաև գեղարվեստական բաժին: Երեկույթը բանալով, վերատեսուչ սրբազանը ասում է.

«Սուրբ Հայրապետ. ինչքան խորհրդավոր է պահը, և որքան քաղցր պարտականությունը՝ բացումը կատարել այս շին ու շքեղ սեղանին: Եթե պահ մը տխրությունը կպատեմեզ, պատմության հանձնելու համար 1958 տարին, մյուս կողմն սակայն, ուրախությունը կունենանք ողջունելու նոր տարին իր շենշող հույսերովը ու երազներովը: Մերը եղավ անցնող տարին իր շատ մը երեսներովը: Մայր Աթոռի, Հայ եկեղեցիին, մեր ժողովուրդին և մեր Հայրենիքին համար բեղմնավոր տարի մը եղավ ան:

Տարիներու թիվը չէ, որ կշափե արժեքը մարդկային գործունեության: Երբեմն ժամ մը կամ օր մը ամբողջ շրջան մը կարժևորեն: Անցնող տարին Մայր Աթոռիս համար մասնավորապես բեղմնավոր տարի մը եղավ: Չկասեցավ երբեք Մայր Աթոռի մեջ աշխատող մեքենան իր շինարարական, կրթական, եկեղեցական-վարչական երեսներուն վրա: Հոգեկան մեծ ուրախությամբ և երախտագիտությամբ տոնեցինք Ջերդ Ս. Օծության ծննդյան հիսնամյակը և գահակալության երրորդ տարեդարձը:

Այս պահուս, Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչությունը երախտագիտությամբ և շնորհակալությամբ կհիշե այն բոլոր զոհողու-

թյունները, զորս կընեն Ձերդ Սրբությունը Հոգևոր Ճեմարանի համար, Գերագույն Հոգևոր Խորհուրդի հետ միասին: Կշնորհավորենք Ձեր, Գերագույն Հոգևոր Խորհուրդի և Մայր Աթոռի Վերատուգիչ հանձնաժողովի անդամներու նոր տարին, հայտնելով մեր սրտի անկեղծ զգացումները: Մեր սրտագին շնորհավորութիւնները նաև Մայր Աթոռի բովանդակ պաշտոնեւորները: Ի դիմաց Հոգևոր Ճեմարանի ամբողջ ուսուցչական կազմի և ուսանողութեան, կրեւորենք մեր անխառն սերն ու երախտագիտական մաքուր զգացումները առ ոսոս զահոյիցդ, և բազկատարած կաղութենք Աստուծո, որ երկար և երջանիկ տարիներ պարգևեն Ձերդ Ս. Օծութեան՝ ի պայծառութիւն Հայաստանյայց Առաքելական Ս. եկեղեցւո և ի շինութիւն Հայաստան աշխարհի:

Այս անդրանիկ բաժակը կաղանդի երեկոյան, ի դիմաց Հոգևոր Ճեմարանի ուսուցչական կազմի և ուսանողութեան, հոտնկայս կիւմենք Ձեր թանկագին կենացը, Աստվածարայ Ս. Հայրապետ, բացված հայտարարելով կաղանդի այս սեղանը:

Բոլոր ներկաները հոտնկայս բաժակ են բարձրացնում Վեհափառ Հայրապետի կենացը, ծափերի զվարթ հնչյունների տակ: Ամբողջ դահլիճով մեկ, վեհ ու հանդիսավոր հնչում է Մայր Աթոռի հոգևոր հիմնը՝ «էջ Միածինն ի Հօրէ» շարականը:

Ամանորի սեղանների շուրջ ստեղծվում է ընտանեկան մթնոլորտ: Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողական երգչախումբը երգում է ցընծագին «Սեղանն է առատ» ժողովրդական երգը: Բ լսարանի ուսանող բարեշնորհ Սարգիս սարկավագ Սարգսյանը, հանուն իր սարկավագ եղբայրների, կարդում է մի գեղեցիկ ուղերձ Վեհափառ Հայրապետին ուղղելով, երախտագետ զգացումներով և կրոնաբույր խոհերով հագեցված, նոր տարվա շնորհաբեր և բերկրառիթ գալստյան առթիւ: Ա լսարանի ուսանող Կարապետ Սուքիասյանը, Հոգևոր Ճեմարանի ուսողութեան անունից, սրտագինս շնորհավորում է Վեհափառ Հայրապետին, Մայր Աթոռի միաբանութեան, դասախոսական կազմի և բոլոր ներկաների նոր տարին:

Ուրի վրա է Վեհափառ Հայրապետը: Խորապես հուզված, նոր տարվա հատուկ խոհերով և գալիք օրերի պայծառ լավատեսութեամբ համակված, բաժակ է բարձրացնում Մայր Հայրենիքի, նրա ղեկավարների և բովանդակ հայ ժողովրդի կենացը: Վեհափառ Հայրապետը խոսում է հավատով, լավատեսութեամբ, մեր երկրի և ժողովրդի պայծառ ապագայի մասին: Նրա խոսքերը բխում են

անկեղծ հայրենասերի բոցավառ սրտից: Տպավորիչ ու ազդու են նրա խոսքերը: Ամբողջ դահլիճը հոտնկայս ծափահարում է, բաժանելով Վեհափառ Հայրապետի խոսքերն ու զգացմունքը:

Ընդունելութեան ժամանակ ջերմ, հայրենասիրական, եկեղեցասիրական հուզիչ ելույթներ են ունենում Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամները՝ Սահակ սրբազանը, պրոֆ.-դոկտ. Արարատ Ղարիբյանը, դոցենտ Ա. Տիրացյանը, «էջմիածին» ամսագրի խմբագիր Ա. Հատիտյանը, Մայր Աթոռի Տնտեսա-ֆինանսական վարչութեան պետ Հ. Սեդգարյանը և ուրիշներ:

Ճեմարանի երգչախումբը երգում է «Նոր տարին», Ա դասարանի ուսանող Նրեմ ժակոյանը արտասանում է եղիշն արքեպիսկոպոս Դուրյանի «Գոհութիւն ի վերջ տարւոյ» գրաբար բանաստեղծութիւնը: Գ դասարանի ուսանող Ազատ Տերտերյանը երգում է «Գարուն» երգը: Գ. Սարգսյանի «Օրացույցը» բանաստեղծութիւնը հստակութեամբ արտասանում է Գ դասարանից Կարպիս Սեդախարյանը: Գ լսարանի ուսանող բարեշնորհ ժիրայր սարկավագ Ծերեճյանը ապրումով արտասանում է Դանիել Վարուժանի «Անդաստան»-ը, իսկ Բ լսարանից Հակոբ սարկավագ Պողապալյանը հաջող կերպով մեներգում է «Իմ երգը»: Ապա Կարապետ, Հակոբ և Պետրոս սարկավագները և ուրարակիր խորեն Մեյլանեջյանը կատարում են «Ձոն Վեհափառ Հայրապետին» երգը, անվերջ ծափեր խլելով ներկաներից:

Ուրախ սեղանների շուրջ ժամերը անցնում էին արագ, բայց բովանդակալից ապրումներով, հուզերով, խոհերով ծանրաբեռնված:

Վերատեսուչ սրբազան հոր հրավերով ոտքի է կանգնում Վեհափառ Հայրապետը՝ իր Հայրապետական օրհնութիւնը և նոր տարվա պատգամը տալու բոլոր ներկաներին և նրանց միջոցով բովանդակ հայութեան:

Ընդհանուր խանդավառութեան և ծափերի տակ, խոսք է առնում Վեհափառ Հայրապետը:

Նորին Ս. Օծութիւնը հայրական իմաստալից խրատականներ տվեց միաբանութեան, ուսանողութեան, վանքի պաշտոնեւորներին՝ հավատով, խանդավառութեամբ աշխատելու, գլուխ բերելու համար Մայր Աթոռի առաջ կանգնած կարևոր գործերի, ազգային ծրագրերի իրագործումը, հոգեպես և իմացապես աճելու, վերանորոգվելու համար, լավագույնս ծառայելու Մայր Աթոռին, մեր Հայրենիքին և ժողովրդին: Վեհափառ Հայրապետը իր եռանդով, լավատեսութեամբ խանդավառեց, գոտեպնդեց մի անդամ ևս բոլորին՝ ձեռք-ձեռքի տված աշխատելու միասին հօգուտ

Մայր Աթոռի: Վերջում Վեհափառ Հայրապետը սրտագին ու ջերմ բարեմաղթություններ արեց Մայր Հայրենիքի բարգավաճման և բովանդակ աշխարհում խաղաղության հաղթանակի համար:

Վեհափառ Հայրապետի խոսքերը, խրատական պատգամը խորապես հուզեցին բոլոր ներկաների սրտերն ու մտքերը, տպավորվելով անջնջելիորեն նրանց լուրաքանչլուրի հիշողության մեջ:

Վեհափառ Հայրապետը նոր տարին, 1959 թվականը դիմավորեց Հոգևոր Ճեմարանի դահլիճում, Մայր Աթոռի միաբանների և Ճեմարանի ուսանողների՝ Իր երեց և կրտսեր ուրդիների հետ, բազմաթ ամանորի նույն սեղանների շուրջ:

Ուշ գիշերին, Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով վերջացավ նոր տարվան նվիրված այս նշանակալից հավաքույթը:

